

mer til at tale om den praktiske Gennemførelse og om Udformning af disse skønne Tanker og Ideer i Lovparagraffer, som man kan tage og føle paa, fra alle Sider en vis Famlen og Usikkerhed, og saa erkender man, at der er overordentlig store Vanskeligheder forbundne med Gennemførelsen.

I Almindelighed slutter jeg mig ogsaa til Tanken om Værdistigningsskatten, men jeg maa sige, at jeg har mine store Betæneligheder ved det paagældende Afsnit C., som det er forelagt af den højtærede Minister, og jeg kunde næsten tilføje, at det er gaaet mig saaledes under mit Arbejde i Udvalget med dette Afsnit C., at det har tabt i Anseelse, jo nærmere Bekendtskab jeg har stiftet med det. Derfor har jeg tilladt mig at stille et andet Forslag om dette Emne. Der er jo her Tale om en Undtagelses- og Forsøgslov paa et helt nyt Omraade, hvor man nødvendigvis maa staa noget famlende og usikkert, og det er derfor forbundet med overordentlig stor Vanskelighed at finde en fremkommelig og farbar Vej.

Jeg har dog tilladt mig at stille et helt nyt Forslag til en Værdistigningsskat. I dets første Paragraf bestemmes det, at naar et Baneanlæg paabegyndes, nedsættes der en Kommission bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf Ministeren udvælger et, Amsraadet et og Kommunalbestyrelsen et. Med Hensyn til Sammensætningen af Kommissionen har jeg holdt mig paa Lovforslagets Grund. Men medens der i Ministerens Forslag udtrykkeligt staar nævnt som Undtagelser Dobbeltsporet over Fyn og Ombygningen af Vejle—Give-Banen, har jeg formet Undtagelsen mere almindeligt og undtaget Anlæg af Dobbeltspor og Ombygning af bestaaende Baner. Kardinalpunktet i min § 14 er dog det, at Kommissionen skal nedsættes, saa snart Banens Retning er fastslaaet, saa snart Baneanlægget er paabegyndt, medens Kommissionen efter Ministerens Forslag først skal nedsættes umiddelbart efter Aabningen af Banens Drift. Jeg tror, at mit Forslag er bedre end Ministerens. Der er nemlig ingen Tvivl om, at inden Banen bliver aabnet for Driften, vil der blive slaaet adskillige Handeler af om Byggegrunde rundt om ved Stationerne, om hvilke man ved, hvor de komme til at ligge, naar Kommissionen først skal nedsættes, efter at Banen er aabnet for Drift. Efter mit Forslag skal Kommissionen foretage Vurderingen og udføre sit Arbejde i den Tid, Banen bliver anlagt.

Min § 15 er egentlig en Omskrivning af Lovforslagets § 15. Jeg har indført den samme Ændring, som er optagen af Flertallet, og som jeg ikke skal omtale nærmere, da jeg fuldt ud kan slutte mig til den ærede Ordførers Motivering deraf.

Saa komme vi til § 16, hvor det hedder: „forinden et Baneanlæg aabnes for Driften, foretager Kommissionen en Vurdering af de Ejendomme, der ifølge Kommissionens Skøn berøres af Baneanlægget paa en saadan Maade, at nogen synderlig Værdistigning af denne Aarsag kan antages at ville finde Sted“. Jeg skal villig indrømme, at det er et noget svævende Udtryk, jeg der har betjent mig af, men jeg tror, at vi skulle have saa megen Tilid til Kommissionen, at den forstaar at skønne over, hvilke Ejendomme den skal vurdere. Jeg mener i alt Fald, at mit Forslag i saa Henseende er lige saa godt som Ministerens. Det vil nemlig være ret vanskeligt at fastslaa, hvilke Ejendomme der skal vurderes, det bliver til syvende og sidst Kommissionens Skøn, der bliver det afgørende, det kan ikke ordnes anderledes. Mellem Lovforslaget og mit Forslag bliver der dog den Forskel, at jeg har ikke undtaget noget Mindstebeløb, nogle Procenter eller fast Sum, der forlods skulde fritages for Beskatning. Ogsaa det har jeg ment burde overlades til Kommissionens Skøn. Men jeg er i øvrigt enig med den højtærede Trafikminister, som har begrundet de 10 pCts og 10,000 Kr.s Afdrag, forinden Skatten skal svares, paa den Betragtning, at Bagateller skal man ikke beskæftige sig med. Det vil man heller ikke efter mit Forslag, idet Kommissionen faar Anvisning paa, at de smaa Værdistigninger, som ogsaa meget vanskelig lade sig paavise, skal den naturligvis lade ude af Betragtning.

Men § 17 er kun en Omskrivning af Lovforslaget, der er ingen principiel Forskel paa min Paragraf og Lovforslagets. Det samme gælder § 18, hvorefter Kommissionen udfærdiger Vurderingsforretningen i 2 Eksemplarer o. s. v. Saa er der § 19, den er ogsaa som Lovforslagets, den drejer sig blot om, at naar de paagældende Ejendomsbesiddere have faaet Underretning om, hvad deres Ejendomme ere vurderede til, kunne de paaanke Vurderingen til Overtaksationskommissionen. Jeg maa der tilføje, at i min § 16 er der en Væsensforskel mellem mit Forslag og Lovforslaget, den nemlig, at enhver Ejendom skal ikke alene vurderes som Helhed, men ogsaa vurderes pr. Tønde Land, og